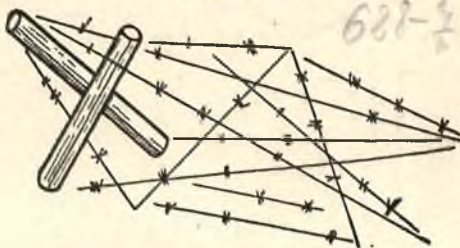




»Za...«

510

627-702



ČESKÉ VYDÁNÍ

TISKOVÁ SLUŽBA KŘESŤANSKÉ AKADEMIE-ROMA-Via della Conciliazione, 1

Odpovědný redaktor: Nicola Di Girolamo

ČESKÉ VYDÁNÍ RAKOUSKÉ ODBOČKY – NEWS „VERITAS“ – MARIAZELL-AUSTRIA

Postfach 48

Roč. I. č. 1.

1. června 1952.

Drazi přátelé!

Zahajujeme tímto číslem české vydání tiskové služby Veritas v Rakousku s pomocí Boží a v naději, že dostane a užasnou informaci o poměrech u nás a v nestrobném světě poslouchá křesťanskou orientaci v gigantickém boji světle a tmy, pravdy proti lži.

Veritas-tisková služba, vydávající doposud pouze křesťanskou akademii v Římě, chce být víc než jen pouhým informatorem nebo komentátorem o událostech, jež se udaly, nebo dějí v novověké době dneška za Železnou oponou. Veritas chce být ukazovatelem cest na křižovatkách světových názorů a zmatků. Chce být nepřímo i programem našeho boje, který nám nastal, který bojujeme a který chceme vítězně vybojovat! Chceme všemi silami razit na tento dráka cesty nesmlouvané a jasné pravdy Kristovy a Boží, v pevné naději, že jen čirá pravda nás může osvobodit ze všech otroctví moderní

doby. Chceme nemilosrdně bičovat lež, ať už se objeví kdekoliv a v jakékoliv formě. Chceme náročně ukazovat, kam to vede v praxi, když se pravda nezývá lží a lež zase pravdou!

Dnešní katastrofální situace nemůže být odvrácena padnými politickými frazemi a zachráněna nepopulární ani sebevěstí sázsky technické. Úspěch na tomto rodu je možná pouze návratem k pravdě, uskutečňovaním a hlášením pravdy. Vidíme denně, že každá nebylka od pravdy se strašlivě májí a vede k úplnému zotročení. K zjevu spása a východiska z miserie zmatků politických a sociálních kyne nám jediná z pravdy Boží. "Veritas liberabit vos - pravda vás osvobodí" říká Kristus a tímto svým slovem nese v dnešek novou naději.

Voláme i Tebe, náš drahý bratře a sestro k boji za pravdu a spravedlnost. Čti a seznamuj s naší Veritas své okolí. Veš v osvobozující moc pravdy

"Maria"

Prosíme uveďte pramen.

Toto číslo vyšlo na Mod Boží Svateodušní-1. června 1952.

Informační služba-Veritas:

Tisková služba Veritas, kterou vydává tisková komise Křesťanské akademie v Římě zabírá svým rozsahem snad všechny svobodné země. Českoslovní Veritas anglicky, italsky, francouzsky, německy, španělsky, portugalsky a v Rakousku česky. Každé vydání jest možno si objednat za minimální předplatné v ústředí v Římě v obločkách v jednotlivých křesťanských.

Edicí Křesťanské akademie vydalo vydání Evangelii v české řeči. Evangelia mají výsady formy a upravu a jsou vhodným příložitelným darem. Kniha má 550 stran.

Křesťanská akademie vydala novou scii pohlednic nejkrásnějších obrazů z Prahy.

Mimo to zasíláme krajořanům na požádání obratem Česká spevníčky, Česká málky a příručku To nejkrásnější.

Objednejte na adr:

News "VERITAS"-mariazell-
Austria-Postfach Nr. 43.

Počínaje tímto číslem zahájujeme vydávání Veritas v české řeči. České vydání bude vycházeti pravidelně 1. a 15. každého měsíce.

Na požádání zasíláme následující přílohy každého vydání Veritas:

BEZ MOMENTÁŘE-vyber ze současného komunistického tisku za železnou oponou.

VIDEJ z vasilání ds.rozhlasu a později i ostatních rozhlasů za železnou oponou.

Mimo to bude referovat české vydání Veritas o činnosti všech spolku, organizací a institucí v našem exilu. Tohoto vše informací a činnosti chce rakouská obločka Křesťanské akademie posloužit našemu exilu. Příjmem českého vydání Veritas spravíte jeho uroveň.

Red: News "Veritas"-mariazell-
Austria - Postfach 43.

"To už není studená válka -- u nás padají životy!"
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Otevřený dopis továrního
dělníka z Československa pracujícím
na západě.

Následující dokument po-
sílá tovární dělník jednoho národní-
ho podniku v Praze. Je to prostý dopis
adresovaný pracujícím na západě, spíše
jako smutný pozdrav a povzbuzení, jak
píše autor. Redakce V E R I T A S tím-
to zprostředkovává doručení dopisu.
Tituluje jen, že z bezpečnostních důvodů
bude nucena některé i podstatné části
vynechat.

Praha, květen 1952-/Veritas/.

Všem přátelům na západě :

"Ještě nikdy jsem se necí-
til tak sám. To pro dělníka v zemích
"lidové demokracie" je vážné provině-
ní, vím o tom. Chtěl bych říct někomu,
proč si zdám tak opuštěný a proč píšu
rozrámčeným přátelům. Jsem tak zvaný lep-
ší dělník. Vychodil jsem nižší průmys-
lovou školu a od té doby jsem radio-
mechanikem a podle mzdového zarazení
jsem považován za odborníka. Jsem z
dělnické rodiny a moje děti budou ta-
ké dělníky jako já. Větších ambic ne-
mám. Práce v továrnách se mi líbí, snad
proto, že mám rád lidi. Všechno svůj
volný čas jsem dříve věnoval práci v
dělnickém hnutí jako odborář. Dnes u
nás v továrnách více než polovina jsou
bývalí úředníci, obchodníci, advokáti..
Já jsme jim dříve říkali lepší lidi.
Já jsem tedy starý dělník."

...Nemáme žádné práva, ale zato samé
povinnosti.

"Dnes nemáme odbory, nemáme
taky žádné práva, ale zato samé povin-
nosti. Z platu nám srážejí "odborový
příspěvek", slušná částka, ale to jsou
peníze, za které nám kupují hřebíky
do našich rakví. Odbory provádějí při-
kazy vlády, vlastně Strany, /roz-
kumnistické/, protože dnes všechna
vládní nařízení začínají větou: Podle
usnesení strany a vlády... Strana
se usnese, vláda schválí, odbory provo-
dou... Jsme jako hejno husí, které se
žene tam, na kterou stranu padají prá-
skají bičem. Jenom tohle by stačilo
pro nás, bývalé dělnické pracovníky,
aby nám puklo srdce.

Starší odboráři si vzpomínou
že nebylo snadné dosáhnout pro děl-
níky vánoční přídavek. Když se potlu-
tento už vyplácel jako samozřejmost,
přišla "vláda lidu", "vláda pracují-
cích", "vláda dělníků a rolníků", je-
to nám dělníkům v továrnách denně
připomínají tišpáči, a tato "dělnic-
ká vláda" nám, skutočným dělníkům,
vánoční přídavek vzala. Za několika-
hodinovou protestní stávkou byli účast-
níci odsouzeni jako rozvraceči socia-
listického hospodářství a nějaký ten
"dělník" bude je mlátit kerabáčem,
když nebudou už moci kopat uhlí
dosti rychle.

...Máš-li větší hlad, tak jsi parazit.

"Čím je člověk v tomto děl-
nickém ráji? Dlouho jsem o tom pře-
mýšlel. Člověk je něco, co musí ze sebe
vydat tolik a tolik koňských sil,
potřebuje tolik a tolik kalorií, stačí
mu tolik hodin spánku. To všechno ti,

milý příteli, předepíšeš. Jsi-li slabý, máš-li větší hlad, tak jsi parazit, jsi podezřelý individualista a tím hned vřed na socialistické společnosti. Máš na vybranou. Buď se uzdravíš, totiž dáš si říci a přestaneš mít hlad, nebo vřed vyperují, totiž tebe odstraní."

...Jsme to dnes země žijících mrtvol.

"Je mi přes padesát let a dvakrát týdně chodím na politické školení. Tam mi říká něco dvacetiletý dělníček. Vykládá, jak to bylo hrozné dřívě a jaký raj je to dneska. Řekne za měsíc přijde jiný a dává mi otázky. Ja jsem pamětníkem poměrně dřívějších a v tom dnešním ráji žiji. Ale když se mne zeptá, tak říkám zase, že dneska je raj a dřívě že to bylo hrozné. Nikdo mne nenutí to říkat, jako mne nikdo nenutí do toho školení chodit. Vidíš tu strašnou tragedii? A já jsem navynechal ani to jedno školení a myslím, že z lehkomyšlnosti navynechal žádné, ani nadále. Šnád poznáváš už milý příteli, proč si chci ulevit a jak je to pro mne hrozné, dřívě takové to bouřlivé, který jsem organizoval stávky a bil se za každého dělníka, třeba že byl někdy i v nepravu. Dnes jsem šaska. Jsme to dnes země žijících mrtvol. Vzali nám všechno, protože nám vzali svobodné rozhodování a vůli. Řekneš mi asi, abych se styděl. Pravom mi to říkáš. Porád mi však, co mám dělat?"

...Medůvěra a vzájemné podezírání tvoří ovzduší k zalknutí.

"V našem závodě je na každých sto dělníků určen jeden kádrový člen komun. strany, je to jakýsi komisař. Ten pomocí svých špehů, které si najde a vybere, zcpe a ovládá všech těch sto jemu svěřených děl-

níků. Tito kádroví komunisté tvoří jakýsi nejvyšší politický orgán v naší továrně. Orgán je to jaksi tajný; víme, že existuje, že komisaři jsou mezi námi, víme, jaké jsou jejich úkoly, ale ne víme, kdo to je. Ja si myslím, že to je třeba můj spoludělník, který se u mne vyučil a pak u mne zůstal. To znamená, že družnosti a přátelství mezi námi je pramálo a že nikdo nemá chuť pouštět se s druhým do řeči. Medůvěra a vzájemné podezírání tvoří dohromady strašný vzduch. Je to k zalknutí."

...Tisíce udavačů posílají komunisté mezi nás dělníky.

"Bylo by špatné nepřiznat, že když komunisté se rozhodnou, že na pr. na průvod prvního máje bude každý pozván osobně agitační dvojkou, že to neprovedou. Podobné kousky jim dnes umožní dělat systém kartotek. Tak v každém domě v Praze má někdo evidenci všech nájemníků a do své kartoteky zapisuje všechno, co uzná za záhodné. Třeba, že je soused v poslední době neklidný, že jiná sousedka ve stejné době vychází do města, kdo dostává jaké návštěvy atd. V kartotéce má také poznamenáno, kdo je kde zamestnan, kde kam děti chodí do školy a odtud se vyžádá také posudky, které srovnává s vlastním pozorováním. Dvakrát do měsíce podává domovní špeh hlášení t. r. v blokovému vedoucím, který má na starosti sledovat blok domů. Další kartoteky jsou na okresních komunist. sekreteriátech, které vede člen státní policie. Komunisté pořád nám dělníkům říkají, že si vládneme. Jak si vládneme je vidět: tisíce udavačů posílají komunisté mezi nás dělníky a tyto udavače řídí tajná státní policie.

Před dvěma týdny byl můj kamarád poslán na 15 let do pracovního tábora. V devět hodin ráno si ho zavolali do závodní rady a tam ho hned

odcudili. Marně si lámu hlavu, čím se asi provinil. Znal jsem ho snad více než deset let. Byl to poctivý dělník, který se stal o svou rodinu. Řáno ho jako tisíckrát před tím vyprovázela do továrny žena, ale domů se už nevrátil. "Dělníci" mocipáni ho odsoudili sami. Ani k soudu tedy nešel!

...Nám se zdá, že té solidarity v zahraničí s námi dnes není.

"To už není studená válka, u nás padají životy. Vzpomínám si, jak při dělnické stávce v r. 1921 byl jeden dělník zraněn. Pak se poznalo, že to byl placený provokatér, ale to nevedilo, aby se nezvedla vlna protestů a rozhořčení v celé zemi. Dělníci z ostatních zemí, kteří neznali pozadí příčiny jen lehčího zranění toho dělníka, poslali solidární protestní přípisy. Dneska padá jeden za druhým za to, že jsou to čestní a poctiví dělníci, a nám se zdá, že té solidarity v zahraničí s námi dnes není. Jsme chyceni v lečky a cítíme se tak sami."

...Dnes znamená hrdinství pomáhat si jeden druhému.

"Snad bys mi řekl, že jsem dobře placen a že se mi tedy žije jistě lépe než předtím. Nevím, já jsem bídu nepoznal, protože jsem vždycky pracoval. Moje žena je dobrá hospodyně a tak jsme si ušetřili také nějaké peníze. Chtěli jsme si postavit vlastní domek se zahrádkou. Přišla ménová reforma a uspořily by v trapu. Nyní na šetření si ani nevzpomenu. Přiděly potraviny nám daleko nestačí, i když žijeme skrovně. Musíme kupovat na volném státním trhu za astronomické ceny nebo někde na vesnici vyměňovat u známých šaty za potraviny. Za německé okupace to dělala takhle žena celou válku. Dneska musí chodit

také do továrny a nepomohlo ani mé chození po úřadech s lékařskými vysvědčeními, že je pro nemoc pro trvalou práci neschopná. Oni mají svoje doktory a ti si řekli, že jí nic není. Tak vřdovcky v neděli, když je nějaká volná, musím jezdit místo odpočinku na venkov a s velikým strachem se s nečím vracím domů. Moc toho nebývá a co peněz mne stojí takový výlet! Děláme to pro děti, sami bychom se nějak už obešli. A kdyby mě chytli, že z venkova nožím potraviny, pak bych šel na pět let někam do dolů, vzali by mi byt a ženu s dětmi vyhnali na ulici. O nic lépe by se nevedlo tomu zemědělci, co mi to prodal, a zkonfiskovali by mu za to ještě celé hospoďářství. Dnes znamená hrdinství, pomáhat si jeden druhému. Když jsem byl mladý, těšil jsem se na soboty, když jsem žene přinášel domů peníze. Kolikrát jsme je přepočítávali: Tohle na byt, tohle na jídlo, něco dáme do krabičky, kde jsou peníze na osácení, a zbytek se nesl do záložny. Dneska to nepočítáme, co přinesu domů."

...za šera ráno odcházím a za šera večer se vracím.

"Srážejí mi na odborovou organizaci, na různá pojištění, na společek československo-sovětského přátelství, protože jsme se prý usnesli, že všichni do toho spolku vstoupíme, ale já si na to nepamatuji. Možná, že už mám špatnou paměť. Taky jsme se prý usnesli, že dáme 10 procent z platu komunistům v Koreji. Já jsem se na ničem neusnášel, ale těch 10 procent si stejně srážejí. Gottwald má narozeniny. Co je mi do toho? Ale to se odhlasuje pracovní závazek, že odpracuje každý navíc 8 hodin, které se z lásky ke Gottwaldovi neplatí. Ale také Stalin má narozeniny, je výročí ruské revoluce, výročí, kdy rudá armáda vstoupila do Prahy, první máj, samé

Str. 4.

príležitosti k novým záväzkom, same to dáry z lasky. Za sera ráno odcházim a za sera večer se vracim, pretože musim v továrne se politicky školit, chodit do kursu rústiny a potom je ještě jedna schůze za drunou. Nejde tam, víš kam bys přišel. A čím komu pomůžu? Zničim sebe, ženu i děti. Takhle přeci ještě zijeme a věřime, že to prežijeme. Kdybych dneska mel ten domek se zahrádkou, tak by v ní nic nerostlo, protože nevím, kdo by se o to staral."

...Opravdu drahá vděčnost a oddanost.

"Ale to si vymyslí ještě jiné věci, jak nám vytáhnat peníze. Je měsíc českosl.-sovětského přátelství. Natisknou pohlednice, my si je máme kupovat a psat, pry našim bratřim do Ruska. Továrni rozhlas zavola, kde se pohlednice prodávají, a pak jedna dílna po druhé si je jde kupovat. Mejneme jich prodají tři a to už se znám-kama. Dají nám adresy, slova, které máme tam napsat a pak zase jeden obchází nás a pohlednice vybírá. Nedej mu je. Takhle se tedy píše bratřim. Pak v novinách a v radiu nic jiného není, než jak dělníci vyjadřují dojemným způsobem oddanost a vděčnost ruským dělníkum. Opravdu drahá vděčnost a oddanost po všech stranách. K prvnímu máji natiskli pohlednice jiné. Ty máme zase posílat úderníkum, těm nejlepším komunistum a nemáme pry zapomínat ani na presidenta. Tak se pry pozná, zda dovedeme ocenit velké dílo. Máme si koupit alespoň pry jednu serií těchto pohlednic, t. j. tři kusy. Kdo si nekoupí, zapíše se mu to do kartoteky. Naši komisari dostali v tom směru instrukce. Ale jsou i jiné akce než tyto pohlednice, které nám mají vytáhnat peníze z kaps. Pórád za námi někdo chodí, aby chom si kupovali různé brožurky, jak pracují stachanovci v Rusku, aby chom napodo-

bovali jejich metody. Ti, kdo se starají o to, mají docela pěkný život a lehkou práci. Proto se snaží prodat co nejvíce, aby se zavděčili, a říká se, že mají ještě procenta z prodaných knih. Potom noviny. Nějake si musíš kupovat, tomu se take nevyhnes. To jsou pořád some peníze. Přijdeš domu a dcera chce na tobě zase peníze. Pry na děti v Korei. Nedej jí nic, když zítra to musí učitelce odevzdat, a když jí nic nedáš, jak to dítě pak vydrží ve třídě?"

;S dětmi je to nejhorší.

"S těmi dětmi je to nejhorší. Všeobecně možno říci, že děti do 10 let jsou zatím zcela ztracené a největší tragedie je, že se tak děje před očima a za vědomí rodičů. Co můžeme ale dělat? Úderky komunistických žen obcházejí rodiny, kde vidí děti, už se na ně vrhnou. Ty musejí do školky, musejí být pionýry, ženy budou tak pry bez starosti, mohou jít pracovat a ještě si vydělat peníze. Jak je to ironické a farisejské! Co přeš den s dětmi dělají a jak se jim věnují, o tom nechcú psát. Těm málym je těžko něco vykládat tu půlhodinku, co je večer vidim než jdu spát o tom dnešním světě a co se s námi a s našim národem stalo. Nemohou tomu rozumět. Dnes jim něco řekneš a zítra to už ví jejich učitelka. U těch starších záleží na rodině a rodičích. Tam se dá něco dělat, ale i tak hodně málo.

mám přítele učitele. Dneska je na pensi, nepotřebují ho, ale zná dobře poměry na školach. Chodí k nám učit trochu naše děti. Ten mi líčil jeden obrázek ze školy, kde dřívě udíl. Učitelka napinavě líčí dětem hrůzy války v Korei tak živě, že se děti rozpláčí. Kolik neviných dětí tam umírá, jak mají utrhané ruce a nohy, jak mají díry v hlavě, a kdo to

všechno dělá? Američti imperialisté. Pak se jich zeptá, zda by takové lidi rády slyšely mít rády a zda by chtěly tam učinit dětem pomoci, aby je takovým způsobem ti vojáci všechny usmířili. Děti chtějí, moc chtějí jin pomoci. Mami tedy přesvědčit doma rodiče, aby si razili nějaké to korejské dítě k sobě do rodiny a aby se o ně starali. Tak budou prý mít sestřičky a bratry, kteří jim pak to všechno budou vyprávět, se všechno se tam děje, a co je to válka. Děti by tak rády věděly to všechno a když učitelka jim chce slovat, všichni jsou pro. Každé si chce vzít domů korejskou sestru nebo korejského bratra."

...Dnes abys dával dvě třetiny všeho na Koreu.

"Mě se dcera ptala, co to jsou vetikánské blechy, které prý nosí ty nejhorší nemocí korejským dětem, a chtěla, abych se podíval, zda nemáme doma nějaké léky, že by je rada podala těm dětem, aby neumřely. V lékárnách nejsou léky, když tam přijdeš s receptem, říknou, že nemají, že musíš připravit velké zásilky leků na Koreu a že nevědí, kdy dostanou z továrny další příděl. Co dnes tedy znamená, když všechno se posílá na Koreu? U nás to, když někdo z nás by potřeboval také léky nebo boty nebo kabát a každý z nás by se také více najedl. To je dovoleno jen si zbožné přát."

...Doly jsou naše - tobě je však dovoleno v dolech kopat uhlí.

"Zajdi si někdy do kavárny, dnes samy národní podnik. Sodovku ti nedají, musíš si objednat něco jiného, dražšího. Nemůžeš si tedy říct, co bys chtěl, ale musíš si vzít, co ti dají a zaplatit, co si říknou. To uděláš každý jen jednou. Tak se také slouží dnes dělníkům, a což nám neříkají,

že ty kavárny a restaurace jsou také naše? Všechno je před naším. Doly, továrny, lázně, hory. Tobě je však dovoleno v dolech kopat uhlí, v továrnách dělat přeseasy, v lázních jsou korejci nebo Nemoci z východního Německa a na horách můžeš sekát stromy. Ty stroje by šel ještě každý rád kácet, jen byvají blízko u hranice a tak se ani ty stroje už nekácují a dříví tam pěkne hnuje."

...Nebýtí naděje, že tomu už bude brzy konec, tak nemá už cenu žít.

"A tak se utěšujeme jen, že přijde tomu všemu konec. My myslíme, že konec přijde brzy, proto všechno tak snažíme. Nebýtí té naděje, tak nemá už cenu žít. Říkají nám denně, že musíme být šťastní, že máme práci. Což o to, práce je dost, když není, tak se najde. Dříve si pamatují, měli jsme tak nejvíce deset - jedenáct ministrů a dnes je jich snad třicet. Ani to nepočítám. Tak tedy dělníci vládkou, dělají ministři a úředníky, úředníci jsou v továrnách a dolech, práce to nemůže nikam dlouho vest. Tak aspoň tady myslíme."

...Brambor máme 6 kg na měsíc.

"Včera jsme odhlasovali v tovarně zase jednu resoluci. Donutíme prý naše pole, aby ze sebe vydaly letos rekordní úrodu. To asi zase místo dovolené pojezeme na pole. Když si to odhlasujeme, tak to musíme splnit. Ono je celkem možno docela dost dobře poznat na všech těch akcích, co se tím myslí. A při tom jsou celé kraje a celé státní statky, kde v zemi hnují brambory, tráva je neposečena a obilí nebylo sežato. Brambor máme 6 kg na měsíc a už se říká, že jich bude ještě méně."

...Nikdo už nevěří nikomu.

"Nikdo už nevěří nikomu. To dokázal komunistický špiclovský systém. Jedem náš komisař v továrně, jak všeobecně jím říkám, přinesl nám válečky nějaké zprávy, abychom věděli, nař si dát pozor. Ptal jsem se ho, proč udává. Dovidal, že kdýs neudá on sam udá ho druhý, že neudá. Tli, to taková udává, seublina. On se přestradá, že jsou to provokátři, kteří ho zkoušejí, jak je spolehlivý. Kevím, on ví víc než my, ale nás nikoho ještě neudal."

...Chtěl bych jen, abyste nám vy přátelé na západě trochu pomohli.

"Takový je tedy život nás dělníků v tom našem ráji. Kdýž komuniste pořád ještě mluví o reakci, kter se dostává do věcí řád, o zadržích a saboterech, kdýž pořád zvyšují policejní sbory, pak je asi zřejmé, že nemáme ruce složené v klín. Chtěl bych jen, abyste vy všichni přátelé na západě jen nám česka rozuměli a abyste nám trochu pomohli."

My myslíme, že se zase brzy vrátíme a že k nám zase brzy budete sami jezdit, jak tomu bylo dříve. Pak si řekneme o tom více."

x x x x x x

ZPRÁVY VERITAS:

1: Pax Christi-mírová holubice.

Praha, květen 1952./Veritas/-
"Na rozkaz pověřenců pro církevní záležitosti utvořené diecesní mírové výbory přijaly do svého znaku mírovou holubici. Tak na př. veškerá razítka výboru v Hradci Králové

nesou ve svém středu mírovou holubici s textem: Diecesní mírové výbory katolického duchovenstva v Hradci Králové. Jaký význam je tomto výborům přikládán vyplývá z toho, že ale národní zasedání diecesního mírového výboru v Hradci Králové bylo spojeno se složením přísahy nově jmenovaných 24 biskupských vikarů do rukou biskupa."

2: Čistka ve vedení strany Slovenské obrody.

• Bratislava, květen 1952./Veritas/
"Údajně pro soustavné porušování politiky obrozené Národní fronty byl zbaven funkce předsedy a vyloučen ze strany dr. Jan Ševčík, a poslanec strany slovenské obrody Jan Valok. Předsedou strany byl jmenován pověřenec zdravotnictví dr. Josef Myslík a generálním tajemníkem Jan Háška."

3: Horníci souzeni v hostincích.

Ostrava, květen 1952./Veritas/
"V Mariánských Horách, v uhelném revíru moravsko-ostravském, bylo v březnu odsouzeno 29 horníků k trestům nucených prací "pro zaviněnou absenci a špatnou pracovní morálku". Tzv. soud provedla komunistická organizace v místním hostinci při pivě. Již dříve přestím bylo tamtéž odsouzeno za stejných okolností 30 horníků. Nyní pracují jako trestanci v hutích Klementa Gottvalda. Komunisté tak mají nejen lacinné pracovní síly, nýbrž i prázdné byty, které odsouzení horníci museli ihned uvolnit. Kam půjdou jejich rodiny, o to se komunisté již nestarají."

4: /Veritas/-

"V Toskánském paláci v Praze probíhá kurs, ve kterém se dělníci přeškolují na diplomaty; po absolvování devítiměsíčního kursu půjdou na praxi do ministerstva zahraničí v Praze."

BEZ KOLEKTIVNĚ:

(Výběz z komunistického tisku za
Železnou oponou - příloha českého
vydání VERITAS-č.1.)

"Správa spoju.
(Vládní nařízení č.13/1952
Sb.částka 8.)

PRÁCE z 15.V.1952.

"Proč revise uhelných listů?

V těchto dnech probíhají ve všech krajích revise uhelných listů. Co znamenají tyto revise? Nic víc než zjištění, zda údaje, uvedené na uhelných listech souhlasí se skutečností. V minulém roce se zjistilo mnoho nedostatků... Proto muselo ministerstvo vnitřní obchodu zavést do zásobování uhlím pořádek. Vždyť uhlí stále ještě nemáme tolik, kolik potřebujeme.....

Při stanovení dávek odečtou národní výbory a přiděleného množství paliv nejdrůbežně nutná množství pro zásobování přednostních spotřebitelů (léčebné ústavy, jesle, závodní kuchyně a pod.) a pak vypočítají dávky ostatním spotřebitelům. Vesnicům, bobáčům a soukromým podnikatelům budou dávky o topu podle okolností přiměřeně sníženy....."

NÁRODNÍ VÝBORY:

(časopis lidové demokratické správy z 15.V.1952.)

"Poměr tajemníka k předsedovi a členům rady MNV... Vyvstaly se četné nedostatky a závady, které byly hlavní z neporozumění a z nedostatečného pochopení funkce tajemníka MNV. Je nutno, aby si všichni funkcionéři uvědomili, že úkolem tajemníka jest pomáhat ze všech sil celému místnímu národnímu výboru v jeho práci, že tato pomoc má přispívat k rozvíjení činnosti všech jeho funkcionářů a že hlavní podmínkou pro tuto úspěšnou spolupráci je vzájemné porozumění a dobrý soudařský poměr, ovšem nedvlný a osvědčený poměr státních zájmů, zájmů dělnické třídy a pracujícího lidu, které jim daly svou důvěru...."

Vládním nařízením se zřizují z ministerstva pošt ministerstvo spoju. Ministerstvo spoju spravuje všechna odvětví spojových služeb, jež jsou určeny k veřejnému použití, a pečuje o výstavbu a provoz technických rozhlasových zařízení:

"Na pomoc bojující Koreji.

....Všichni jsme se zavázali, že budeme odvádět 1 procento platu na pomoc bojující Koreji až do skončení tohoto boje. Současně jsme vypravovali ostatní referáty OLV jakož i přednily a závody, aby našle dovaly našeho příkladu.

Dr. Kvačilík

OLV Valašské Klobouky

FUNKCIONÁŘ z 17.V.1952.

(časopis pro funkcionáře MNV)

Odstranit škody způsobené nepřátelskou agenturou - V. Široký.

....Význam letošních konferencí je o to větší, že se konaly po odhalení zrádce a zškodníka Slánského a jeho skupiny a staly se důležitým mezníkem v usilí každé stranice organizace o nejrychlejší odstranění škody způsobené straně touto nepřátelskou skupinou... Stojí však před námi otázka, co je třeba dělat, aby se imperialismu jejich dílo nepodařilo, aby všechny pokusy o nepřátelskou činnost uvnitř strany byly v zárodku zmařeny. Zkušenost nás učí, že likvidovat škody způsobené nepřátelskou agenturou ve straně je možné jen součinnou a houževnatou prací.... Žel takový stav u nás ještě není. Najdou se ještě dnes komunisté, kteří nedůvěřují, kteří jiní strany nepochybují, kteří jí neprosaují. Najdou se mezi nimi takoví, kteří neochotně a líně protože sami nejsou dostatečně připraveni, aby politickým straně vysvětlivali.

"...V některých jednotných zemědělských družstvech se dosud vyskytují případy, že rolníci k družstvu a ke společné práci ještě nenašli pravý poměr. Jsou již v družstvu, ale stále ještě myslí pos taru. Cítí se v našem poměru ke družstvu, jako na pansobotských případech velký úkol stranické organizací a stranických orgánů satorum.... Na našich vesnicích probíhá zostrěný třídní boj. Vesničtí bojují s nenávisť sledují rozvoj a úspěchy drobných a středních rolníků v jednotných zemědělských družstvech. Snaží se všemi prostředky mařit budovatelské dílo, srazovat polníky od nastoupené cesty a ovlivňovat vesnici. Jedním z účinných prostředků boje je proti snahám vesnických bohatců, za nové úspěchy a další rozvoj družstevní velkovýroby na vesnicích je široce rozvinutá masová politická práce...."

LITTELRNÍ NOVINY z 17.V.1952.

"Výtvarní umělci na pomoc bojující Koreji.--Pod tímto názvem byla 13. května ve výstavním sále Kulturní informační služby v Praze na Národní třídě zahájena výstava našich malířů, sochařů, grafiků. Národní umělec V. Rabas, laureát státních cen 1951 a 1952 a mnoho ostatních výtvarných umělců darovalo díla ve prospěch hrdinsky bojující Koreje. Z výtěžku proceje budou zakoupeny léky pro korejské obyvatelstvo. V jedné řadě se vším našim pracujícím lidem manifestovali tak umělci svou lásku k věčné zkoušence naší lidu nádherně ženě, jehož boj chrání a naše domovy, naši has odářskou a kulturní výstavbu."

"Letos k 1. maji měl v Sofii premiéru umělec-dokumentární film o vzniku a historii bulharské komunistické strany, nazvaný Cesta boje. Jeho scénář na základě historických dokumentů napsali Boris Filov, prof. Panajot Topalov a Nikolaj Boroviski, který i film také režíroval...."

"Arcidiecésní vikariátní konference v Praze.--Dne 6. května v úterý se opět sjeli všichni dpp. vikáři pražské arcidiecése na svou pravidelnou měsíční vikariátní konferenci. J. A. n. d. p. kapitulní vikář Antonín Stehlík zahájil vždy pečlivě připravenou poradu s obsahnými a bohatými náměty a ihned přistoupil k hlavnímu a postatnému referátu, ...Upřímnost vanešeného posláni kněžského se jevila v diskusi, kde mnozí dpp. vikáři žádali o rady i pokyny, jak by nejlépe přispěli k utišení a odstranění příležitostných nepohodlení a nedorozumění v některých venkovských krajinách svých vikariátu...."

PRÁCE z 18.V.1952.

"Proti reakční ideologii ve vědě.--Na našich vysokých školách se diskutuje o referátech, výsledcích a výzvě prání ideologické konference vysokoškolských vědeckých pracovníků které se konala koncem února v Brně. Účelem těchto diskusí je mimo jiné náležitá příprava pro zimní semestr 1952, který bude zahájen ve znamení boje proti avědeckým teoriím a ideologiám a za vysokou ideovost vědy. Na aktivu vysoké školy zemědělské a lesního inženýrství v Praze vystoupil laureát státní ceny prof. dr. ing. Antonín Klečka a odsoudil buržoazní pojetí t. z. v. -čisté vědy-i jejího otaku, vědeckého prakticismu a opovrhování teorií. Pohovořil o Lysonkově, který narysoval program i našim vědcům, biologum. Prof. dr. ing. Pravomil Štrobda vyzvedl příklad sovětského lesnictví a mikrobiolog prof. ing. dr. Alois Kraulík vystoupil proti zneužívání bakteriologie americkými imperialisty. Vysoká škola lesního a zemědělského inženýrství v Praze dala tak příklad k rozvinutí široké a konkrétné diskuse na všech katedrách a ustavech o zbytečích reakční ideologie v naší vědě a pro její překonání."

LIDOVÁ DEMOKRACIE z 30.V.1952.

"Výstava o dopadených šludcích národního hospodářství.--V neděli 18. května byla v Ústí nad Labem v sále Krasova domu otevřena výstava o dopadených a odsouzených šludcích národního hospodářství, nazvána--To jsou oni--Pracovní výstava --To jsou oni-- bude postupně instalována ve všech krajích našich městech naší republiky."

ZEMĚDĚLSKÉ NOVINY z 31.V.1952.

"Proces s přechovatelci a pomahači odsouzeného teroristy Jaroslava Němce v Malíně.--V Malíně u Lutné Hory se konalo v sobotu 17.května dvou-odslavní hlavní přelíčení proti skupině přechovatelů a pomahačů odsouzeného teroristy protistátních skupin na území ústředí a Kutnohorska, Jaroslava Němce. Hlavního líčení se po oba dny účastnili pracující a zemědělci z Malína a celého kutnohorského okresu... Soud státního soudu vynesl potom rozsudek, kterým byli obvinění uznáni vinnými z protistátních trestních činů a odsouzeni k trestu odnětí svobody: Vincenc Marek na 8 roků, Jan Holc st. na 15 roků, Jaroslav Fuks na 12 roků, Květoslava Vosádková na 10 roků, Eliška Štěpánová na 1 rok, Jan Havelka na 3 a půl roku, Ladislav Pavlík na 4 roky, Čeněk Vančura na 3 roky a Jan Holc ml. na 4 roky.

U všech obviněných byla vyslovena ztráta čestných práv občanských, ztráta celého majetku a peněžitá tresty...."

PRACE z 22.V.1952.

"Před plným sálem.--Přednášková činnost je prozatím největší slabinou závodních klubů.Kde se vzalo, tu se vzalo mínění, že přednášky jsou k ničemu, na to lidi chodit nebudou. A tak se někde ani nepokoušejí prorazit tuto činnost. Zde je to opravdu na spadnutí, ...Přednášky pro přednášky nikoho nepřijímají. Šelá jenom rodinné příslušníky přednášejícího a jeho blízké a věrné přátele...."

SVĚT PRÁCE z 22.V.1952.

"Lístky jsou-chleba není-- V obci Hrdlovce, ležící v severočes- ken uhelném revíru, je stále nedostatek chleba na trhu. Zaměstnané ženy, přijdou-li ke konci prodejní doby, nedostanou se koupit tuto základní potravinu. Prodejáci je odkazují na příští den, nebo jim říkají, že si nic ne- ly přijít dříve. Ovšem nevím, kdo po- radí ženám, které pracují v zeměděl- ství a v průmyslu, jak mohou čekat hodinu či dvě na chleba, který je do obce nepravděpodobně dovezen... V čem to všichni v Bibli stojí, že ne samým chlebem žít je člověk...."

"V dubnu byly skončeny práce na směřování plánů přestavby Pra- hy v nové, krásnější, socialistické město... Celkem pracuje na plánu přestavby Prahy přes 200 osob..."

PRACE z 23.V.1952.

"Československé dary čínské lidové armádě...Vojenský atašé československého vyslanectví v Číně plukovník Karel Prousa odeslal dne 17.května jménem československého ministerstva národní obrany dary čínské lidové osvobodenecké armádě. Mezi dary jsou filmové projekční přístroje, rozhlasové přijímače, harmonik, lovcové pušky, sklo a jiné československé výrobky..."

PRACE z 24.V.1952.

"Lidé čtenáři si často stěžují na špatnou službu pošty. Zásilkové jsou pryč doručovány pozdě, občas se ztratí dopis, nebo balík a podobně. Ředitelé řádků jsou o tom známi a ro- sornými ministerstvu, které se sna- ží těchto záležitostí odstraňovat..."

"Československá schválila na svém posledním zasedání obchodní de- hodě se Sovětským svazem, která byla uzavřena v Moskvě dne... Je to velká věc, otázkou, neboť sta- noví zvýšení dovozního obrátu zboží o dalších 20000000 procent..."

BEZ KOMENTÁŘE:

PRÁCE z 27.V.1952.

"...Předseda vlády Antonín Zápotocký nedávno uložil, jak u nás vinou lékaře i pacientu se hazarduje s kým a jak jsou na lékařské služby čas to hládeny neúměrné a neodůvodněné požadavky. To jsou velmi vážné otázky které nejsou soumnohou náležitostí jednotlivců, ale společnou věcí nás všech. Jestliže totiž někteří neohotivě lidé zbytečně lékaře obtěžují, vyžadují lékařské služby, ačkoli jim nic nechybí, znamená to, že při pravují lékaře o čas, který by měli věnovat skutečně vážným pacientům."

"Výroční schůze Svazu čs. novinářů.--Pod heslem-Sovětský tisk, náš vzor- sešli se v neděli ve Slovanském domě v Praze českoslovenští novináři ke své výroční schůzi, na které zhodnotili činnost za uplynulé období a hovořili o úkolech, které před novinaře staví socialismus v naší zemi..."

KATOLICKÉ NOVINY z 25.V.1952.

"Ve středu 14. května se konala v sále biskupské konsistoře v Brně pracovní schůze Diecézního mírového výboru katolického duchovenstva, kterou zahájil J. J. n. j. p. generální vikář Josef Kristek... V diskusi promluvil v. d. p. mnohý probost Lišer, který hovořil o výstavě-Se Sovětským svazem na věčné časy, která byla instalována v brněnském Domě umění. Děkan P. Práche hovořil o práci kněží na ledonínsku, kde kněží uspořádali 14 přednášek o vinařství a navštívili zerno JZD v Průšánkách. V závěru byla podána zpráva o studiu na Cyrilometodějské bohoslovecké fakultě."

"Květová meškovská konference církvi v Berlíně stavu nemá obdoby v dějinách lidstva a vzbuzuje ryčlenia, zda není na čase, aby byl svolán světový sjednání náboženských činitelů všech zemí světa, který by jeanomyálně projednal otázku obrany míru na celém světě..."

PRÁCE z 28.V.1952

"Nové ministerstvo výkupu -- aby mohlo být lépe než dosud zajiš- teno jednotné řízení a úspěšné pro- vedení výkupu zemědělských výrobků a aby bylo splněno včasné a úplně splnění dodávek státu, rozhodla se vláda zřídit ministerstvo výkupu..."

PRÁCE z 30.V.1952.

"Sobota je také pracovním dnem... Velké úkoly průmyslu vyžadují desítky tisíců pracovníků s různými kraji. Mohly by se však dobře plnit, kdyby tyto pracovníci považovali za samozřejmost, odjíždět domů již v pátek večer a sobotu jako pracovní den nebrali na vědomost..."

V případě komentování našich úryvků zašleme na požádání plný text článku.

Příloha k číslu vydání Veritas č. 2.-BEZ KOMENTÁŘE bude doplněna i úryvky z polského, ruského, maďarského a východoněmeckého a komunistického tisku.
